

Četrtek, 26. april 2007

3. poudarja dejstvo, da so Parlament, Svet, Komisija in svetovalni organi EU v celoti podprli jasni mandat, ki je bil podeljen podpredsedniku Komisije, pristojnemu za program Galileo, da na srečanju Sveta junija 2007 predloži zlasti:
- verodostojen načrt za čimprejšnjo sklenitev pogodb,
 - možne rešitve za zagotavljanje dolgoročnih finančnih obveznosti,
 - scenarij za čimprejšnji dostop do storitev satelitske navigacije ENGOS,
 - alternativne scenarije za izvedbo programa, zlasti glede stroškov, tveganj in dostopa;
4. poziva Komisijo, da pospeši pripravo zakonodaje, povezane z urejenim trgom, ki temelji na zeleni knjigi Komisije o satelitsko navigacijskih aplikacijah, da se tako zagotovi verodostojni poslovni načrt;
5. poziva Komisijo, da skupaj z Evropsko vesoljsko agencijo (ESA) pripravi predlog, ki bi lahko rešil težave, povezane z boljšim javnim upravljanjem, tako da se zagotovi jasnejša politična odgovornost in vodstvo Komisije;
6. poziva Komisijo, da glede na evropski značaj projekta spoštuje Okvirni sporazum o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo⁽¹⁾, zlasti odstavek 19 o zunanjih odnosih, in tako zagotovi, da se Parlament v celoti obvešča o izvajanju sklepa Sveta, ki pooblašča Komisijo, da se pogaja s tretjimi državami za sklenitev sporazumov o njihovem pridruženim članstvu za sodelovanje v nadzornemu organu Galilea;
7. poziva Komisijo, da Parlamentu do sredine julija 2007 predloži poročilo o napredku in naknadno poročilo dosti pred tem, ko bodo pogajanja dosegla stopnjo, na kateri bo na razpolago dopolnjen predlog za spremembo pravne podlage za financiranje programa Galileo;
8. poziva Svet, da zagotovi, da so vse nadaljnje zamude pri tem projektu minimalne;
9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

⁽¹⁾ Glej prilogo k sklepu Parlamenta z dne 26. maja 2005 (UL C 117 E, 18.5.2006, str. 125).

P6_TA(2007)0165

Letno poročilo o človekovih pravicah po svetu v letu 2006 in politiki EU na tem področju

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. aprila 2007 o letnem poročilu o človekovih pravicah po svetu v letu 2006 in politiki EU na tem področju (2007/2020(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osmega letnega poročila EU o človekovih pravicah (2006)⁽¹⁾,
- ob upoštevanju členov 3, 6, 11, 13 in 19 Pogodbe o Evropski uniji ter členov 177 in 300 Pogodbe o ES,

⁽¹⁾ Dokument Sveta 13522/1/2006.

Četrtek, 26. april 2007

- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah in vseh ustreznih mednarodnih dokumentov o človekovih pravicah ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Ustanovne listine Združenih narodov,
- ob upoštevanju vseh konvencij ZN o človekovih pravicah in njihovih izbirnih protokolov,
- ob upoštevanju začetka veljavnosti Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča dne 1. julija 2002 in svojih resolucij v zvezi z Mednarodnim kazenskim sodiščem ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o ukrepih za boj proti trgovini z ljudmi in načrta EU za leto 2005 o najboljših praksah, standardih in postopkih za preprečevanje in boj proti trgovini z ljudmi ⁽³⁾;
- ob upoštevanju Protokola št. 13 k Evropski konvenciji o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (EKČP) glede odprave smrtno kazni v vseh okoliščinah,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu okrutnemu, nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju,
- ob upoštevanju Listine o temeljnih pravicah Evropske unije ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP–EU in njegove spremembe ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o človekovih pravicah v svetu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. marca 2006 o izidu pogajanj na Svetu za človekove pravice in na 62. zasedanju UNCHR ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije o klavzuli o človekovih pravicah in demokraciji v sporazumih Evropske unije z dne 14. februarja 2006 ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. februarja 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij na smrtno kazen ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju vseh nujnih resolucij, ki jih je sprejel, o kršitvah človekovih pravic, demokracije in pravne države,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. januarja 2007 o Sedmem in Osmem letnem poročilu Sveta v skladu z operativno določbo 8 Kodeksa ravnanja Evropske unije glede izvoza orožja ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Glede vseh ustreznih besedil glej Prilogo III k poročilu A6-0128/2007 Odbora za zunanje zadeve.

⁽²⁾ UL C 379, 7.12.1998, str. 265; UL C 262, 18.9.2001, str. 262; UL C 293 E, 28.11.2002, str. 88; UL C 271 E, 12.11.2003, str. 576.

⁽³⁾ UL C 311, 9.12.2005, str. 1.

⁽⁴⁾ UL C 364, 18.12.2000, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3; UL L 209, 11.8.2005, str. 27.

⁽⁶⁾ UL C 291 E, 30.11.2006, str. 409.

⁽⁷⁾ UL C 290 E, 29.11.2006, str. 107.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0018.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0008.

Četrtek, 26. april 2007

- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 168/2007 z dne 15. februarja 2007 o ustanovitvi Agencije Evropske unije za temeljne pravice ⁽²⁾
 - ob upoštevanju sklepov Letnega foruma EU za človekove pravice EU, ki sta ga organizirala finsko predsedstvo in Komisija in ki je potekal v Helsinkih decembra 2006,
 - ob upoštevanju Konvencije pravicah invalidov, sprejete z resolucijo generalne skupščine ZN A/RES/61/106 z dne 13. decembra 2006, ki določa, da je treba interese invalidov vključiti v dejavnosti s področja človekovih pravic, namenjene tretjim državam,
 - ob upoštevanju Mednarodne konvencije o zaščiti vseh oseb pred prisilnim izginotjem, sprejete z resolucijo generalne skupščine ZN A/RES/61/177 z dne 20. decembra 2006 in na voljo za podpisovanje dne 6. februarja 2007,
 - ob upoštevanju Smernic Evropske unije o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava (IHL) ⁽³⁾;
 - ob upoštevanju člena 45 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A6-0128/2007),
- A. ker je letno poročilo EU o človekovih pravicah v letu 2006 Sveta in Komisije splošen pregled dejavnosti institucij Evropske unije v zvezi s človekovimi pravicami v EU in zunaj nje,
- B. ker ta resolucija določa, da je treba pregledati, oceniti in v posameznih primerih podati konstruktivno kritiko dejavnosti Komisije in Sveta v zvezi s človekovimi pravicami ter celotne dejavnosti Parlamenta, zlasti tako, da se pozornost nameni tistim vprašanjem, ki so bila pri dejavnostih potisnjena ob stran,
- C. ker je prav, da bi se zavedali, da obstaja povezava med notranjimi in zunanji politikami EU, saj to, kako EU znotraj sebe postopa pri soočanju z vprašanji človekovih pravic, neposredno vpliva na njeno verodostojnost in zmožnost izvajanja učinkovite zunanje politike,
- D. ker se spoštovanje človekovih pravic in demokratični sistem vodenja medsebojno tesno prepletata in ker bi se morala promocija človekovih pravic vršiti skupaj s promocijo demokratičnega načina vodenja in njegovo dejansko uporabo,
- E. ker si je nasploh treba prizadevati za to, da se pri pogajanjih o dvostranskih in regionalnih trgovinskih sporazumih – tudi s pomembnimi trgovinskimi partnerji – več pozornosti nameni spoštovanju temeljnih človekovih pravic, zlasti političnih,
1. pozdravlja, da je EU na svetovnem prizorišču vedno bolj dejavna pri globalni zaščiti človekovih pravic in demokracije; meni, da je nedavna širitev EU na 27 držav članic s 494 milijoni prebivalcev povečala svetovni pomen EU in s tem povečala njeno vlogo pri prizadevanjih za spodbujanje človekovih pravic in demokracije;

⁽¹⁾ UL L 386, 29.12.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 53, 22.2.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL C 327, 23.12.2005, str. 4.

Četrtek, 26. april 2007

2. meni, da si je treba še dodatno prizadevati za to, da bi se EU znala bolje odzivati na kršitve človekovih pravic v tretjih državah, tudi tako da bi pri svojih politikah do teh držav namenila poseben poudarek politiki s področja človekovih pravic, kar velja tudi za zunanji vpliv, ki ga imajo zunanje politike EU;
3. še naprej poudarja potrebo po dosledni politiki, ki naj jo vse države članice EU izvajajo v dvostranskih odnosih s tistimi tretjimi državami, kjer pogosto prihaja do kršenja človekovih pravic oziroma kjer obstaja dejanska možnost teh kršitev; države članice EU poziva, da dvostranske stike s temi državami vodijo v skladu s politiko EU, zlasti z dejavnim prizadevanjem za resnično spoštovanje človekovih pravic;
4. meni, da mora dosledna Evropska zunanja politika absolutno prednost nameniti spodbujanju demokracije, saj je demokratična družba osnova za spoštovanje človekovih pravic;
5. meni, da doseženi napredek pri oblikovanju Agencije Evropske unije za temeljne pravice predstavlja prvi korak v smeri odziva na poziv Parlamenta po vzpostavitvi celovitega okvira pravil in institucij, katerih naloga bi bila narediti vse potrebno za to, da Listina o temeljnih pravicah postane zavezujoča in se zagotovi skladnost s sistemom, predvidenim z EKČP; poudarja, da agencija s svojim mandatom pokriva tudi države, ki so z EU sklenile stabilizacijsko-pridružitveni sporazum; meni, da bi morala Agencija nastopiti kot dejavnik, ki bi EU pomagal pri izvajanju zunanjih politik, in sicer v primerih, ko je za izvedbo zunanjih ukrepov potrebna ocena razmer s področja človekovih pravic v tretji državi;

Letno poročilo EU o človekovih pravicah v svetu v letu 2006 (ki sta ga pripravila Svet in Komisija)

6. poudarja, da letno poročilo EU o človekovih pravicah z analizo in oceno politike EU o človekovih pravicah pomembno prispeva zlasti k večji prepoznavnosti problematike človekovih pravic;
7. pozdravlja dejstvo, da sta Svet in Komisija poročilo za leto 2006 predstavila na plenarnem zasedanju decembra 2006, torej sočasno s podelitvijo vsakoletne nagrade Saharova za svobodo misli, ki jo je Parlament tokrat podelil borcu za svobodo in demokracijo Aliksandru Milinkeviču iz Belorusije; meni, da je na ta način decembrsko plenarno zasedanje Evropskega parlamenta postalo vsakoletna osrednja točka za dejavnosti EU v zvezi s človekovimi pravicami;
8. se zaveda obsega dejavnosti s področja človekovih pravic, ki jih EU vodi v različnih delih sveta, a vseeno ponovno poziva k okrepljeni oceni uporabe instrumentov in pobud EU v tretjih državah; pozdravlja ocene, omenjene v poročilu Sveta in Komisije; meni, da bi moral iti razvoj mehanizma v takšni smeri, da bi poslanci Parlamenta prejeli izvedene ocene na specifičnih tematskih področjih, na primer za posamezne države, skupine držav ali zemljepisnih območij, v prvi vrsti pa ocene, ki zadevajo območja s specifičnimi težavami na področju človekovih pravic; meni, da bi moral takšen mehanizem Parlamentu omogočiti, da bi o ugotovitvah iz ocen razpravjal v najprimernejšem okviru;
9. izpostavlja pomen stalnih prizadevanj za spodbujeno obravnavo vprašanja človekovih pravic in demokracije ter za skladnost in doslednost politik in delovanja Sveta, Komisije, Evropskega parlamenta in držav članic EU na področju človekovih pravic in demokracije;
10. kot pozitivno sprejema dejstvo, da poročilo izreka priznanje dejavnostim Evropskega parlamenta; vseeno ponavlja zahtevo, zapisano v resoluciji Parlamenta o človekovih pravicah v letu 2006, naj prihodnja predsedstva v letnih poročilih EU poročajo o tem, na kakšen način sta Svet in Komisija upoštevala resolucije Parlamenta, vključno z nujnimi resolucijami o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države; izraža zadovoljstvo nad razvojem sodelovanja, navedenim v odstavku 13;

Četrtek, 26. april 2007

11. ponavlja, da bi morala Svet in Komisija v prihodnjih letnih poročilih o človekovih pravicah razčleniti obravnavo problematike človekovih pravic v drugih politikah EU, kot so skupna zunanja in varnostna politika, politika za razvoj in trgovino ter druge pomembne politike s področja zunanjih odnosov EU, še zlasti kar zadeva delovne skupine Sveta in specifične mehanizme, ki jih vzpostavljajo sporazumi o sodelovanju; meni, da bi poročila morala upoštevati odločitve Evropskega sodišča za človekove pravice;
12. poziva Svet in Komisijo, da razmislita o tem, da bi podobno kot vlade nekaterih držav članic in nekatere mednarodne nevladne organizacije (NVO) vsako leto pripravila splošen seznam „izrazito problematičnih držav“ glede kršitev človekovih pravic, ki bi bil del letnega poročila;
13. se zaveda, da morajo – zlasti na področju človekovih pravic – dejavnosti EU, kot so demarše v tretjih državah, včasih biti zaupne; vseeno meni, da bi bilo prav, da se seznam teh dejavnosti vključi v letno poročilo, seveda ob ohranjanju možnosti povsem zaupnih dvostranskih diplomatskih stikov z vladaми;
14. pozdravlja razširjen obseg posvetovanja z Evropskim parlamentom in se zavzema za letno poročilo, v katerem bodo zajete dejavnosti Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta, čeprav meni, da mora Parlament tudi vnaprej pripravljati svoja letna poročila o tej tematiki; v tem oziru meni, da bi bilo v prihodnje dobro, da se Parlamentu omogoči sodelovanje v odprtem dialogu že, ko je poročilo v fazi osnutka v odboru, saj bi to prispevalo k večji točnosti in kakovosti vsebine poročila;

Dejavnosti Sveta in Komisije na področju človekovih pravic v mednarodnih forumih

15. izraža poklon odličnemu delu, ki ga je v letu 2006 opravil osebni predstavnik generalnega sekretarja/visokega predstavnika za človekove pravice na področju Skupne zunanje in varnostne politike (SZVP), g. Michael Matthiessen; še naprej izraža podporo novo imenovani osebni predstavnici ge. Riini Kionka pri njenih prizadevanjih za boljšo prepoznavnost in večjo vlogo EU v mednarodnih forumih, ki se ukvarjajo s problematiko človekovih pravic; pričakuje, da bodo visoki predstavnik, Svet in predstavniki vseh držav članic njeno delo polno in stalno podpirali;
16. meni, da EU trenutno nima zadostnih zmogljivosti za preprečevanje kriznih razmer, odzivanje nanje in za njihovo upravljanje; priporoča, da se vzpostavi nova infrastruktura za naslednja področja: preprečevanje in upravljanje državljanskih konfliktov, za katere so potrebni proaktivni/preventivni ukrepi, ustrezne civilne sisteme za zgodnje obveščanje, preventivno načrtovanje za krizne razmere, usposabljanje strokovnega osebja v mednarodnih misijah za upravljanje kriznih razmer in večjo osredotočenost na promociji družb, ki bodo strukturno sposobne živeti v miru; poudarja, da je treba pri načrtovanju preventivnih ukrepov in ukrepov za obvladovanje konfliktov v zvezi z vsemi kriznimi situacijami, v katere je EU vpletena, pozorno upoštevati vidike človekovih pravic;
17. poziva Komisijo, da države članice EU spodbudi k podpisu in ratifikaciji vseh ključnih konvencij ZN in Sveta Evrope s področja človekovih pravic in njihovih izbirnih protokolov; usmerja pozornost držav članic EU predvsem na potrebo po ratifikaciji Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov iz leta 1990 ter na novo sprejete mednarodne konvencije o varstvu vseh oseb pred prisilnim izginotjem;
18. se zaveda dejstva, da so se EU in njene države članice v letu 2006 v okviru različnih mednarodnih forumov, kot so na novo ustanovljeni svet ZN za človekove pravice (UNHRC), generalna skupščina ZN, ministrski svet Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in Svet Evrope, dejavno ukvarjale z vprašanjem človekovih pravic in demokracije;

Četrtek, 26. april 2007

19. pozdravlja namero Sveta po okrepitvi odnosov med Evropsko unijo in Svetom Evrope; poziva Svet in Komisijo, da s tem namenom upoštevata priporočila, predlagana v poročilu Juncker z dne 11. aprila 2006 „Svet Evrope-Evropska unija, ena sama ambicija za evropsko celino“;

20. ugotavlja, da ima novi UNHRC možnost, da pripravi dragocen okvir za večstranska prizadevanja EU za človekove pravice in da si je v prvem letu obstoja zadal ambiciozen delovni program, ki vključuje pregled in ohranitev sistema posebnih postopkov, ustanovitev in izvajanje univerzalnega periodičnega pregleda za vse države, opredelitev svojih delovnih metod ter spodbujanje in varovanje človekovih pravic, zlasti če so le-te kršene ali ogrožene; vseeno obžaluje, da se je pri odzivanju na krize s področja človekovih pravic po svetu izkazal za neučinkovitega, kar je posledica dejstva, da mnoge države nanj gledajo kot na mesto političnega pritiska, ne pa kot na instrument spodbujanja človekovih pravic; poziva institucije EU in njene države članice, naj bolj dejavno sodelujejo v UNHRC v okviru skupnosti demokracij, da se okrepijo ter poglobijo demokratične norme in prakse po vsem svetu;

21. poziva zunanje ministre in predsedstva EU, da svoj politični vpliv uporabijo za odpravljanje težav, s katerimi se srečuje novi UNHRC; potrjuje potrebo po jasnem političnem programu glede delovanja držav članic v UNHRC; poudarja, da se UNHRC ne sme več uporabljati kot politični forum za konflikte med različnimi svetovnimi zemljepisnimi in ideološkimi bloki; zato poziva zunanje ministre in predsedstva EU k prizadevanjem, da bi znotraj UNHRC dosegli konsenz o dejavnejšem sodelovanju mednarodne skupnosti pri reševanju hudih kršitev človekovih pravic in zlorab na področju humanitarnih dejavnosti;

22. ponovno poziva k obsežnemu sporazumu o človekovih pravicah med sptimi stranmi na Šri Lanki ob pomoči učinkovite, neodvisne mednarodne opazovalne misije, ki naj ima po priporočilu posebnega poročevalca ZN za izvensodne, hitre in arbitrarne usmrtitve, g. Philipa Alstona neoviran dostop do območij pod nadzorom vlade in Osvobodilnih tigrov tamilskega Elama; meni, da bi morala Evropska unija kot sopredsedujoča tokijski donorski konferenci prevzeti vodilno vlogo pri doseganju soglasja o predlogih, ki so bili glede tega predloženi UNHRC;

23. se zaveda, da bi morala EU pri uvrščanju pomembnih vprašanj na delovni program UNHRC učinkoviteje zastaviti svoj vplivni položaj in uglasiti delovanje na področju izvajanja pritiskov in ozaveščanja;

24. želi pritegniti pozornost Sveta na zgoraj navedeno resolucijo z dne 16. marca 2006, v kateri Parlament pozdravlja ustanovitev UNHRC in poziva k vodilni vlogi EU v njem; v tem kontekstu pozdravlja vzpostavitev mehanizma za organiziranje posebnih zasedanj, če krize in kršitve človekovih pravic zahtevajo takojšen odziv; je vseeno zaskrbljen nad že tako zelo spolitiziranimi posebnimi zasedanji UNHRC; se zavzema za ohranitev in zaščito neodvisnosti posebnih postopkov; pozdravlja vzpostavitev mehanizma za univerzalen periodičen pregled in s tem v zvezi poziva k postopku ocenjevanja na osnovi izvajanja priporočil, ki so jih dali neodvisni mehanizmi ZN; spodbuja vključenost neodvisne civilne družbe, kjer je to primerno, in ugotavlja pomen, ki ga ima sodelovanje žrtev kršitev človekovih pravic pri vzajemnem dialogu z mednarodno skupnostjo, zlasti kadar svojega mnenja ne morejo izraziti v lastni državi; poziva članice EU, ki so hkrati članice UNHRC, da pojasnijo oddane glasove k vsem resolucijam;

25. poudarja pozitivno vlogo, ki jo v strukturi UNHRC lahko imajo posebni poročevalci, in poziva k stalni podpori za takšne posebne postopke; vseeno priznava, da je treba poskrbeti za ustrezne finančne in človeške vire, če naj bodo posebni poročevalci učinkoviti; poudarja, da bi morala biti ohranjena njihova neodvisnost;

26. poziva države članice, da se v dvostranskih povezavah s članicami UNHRC pozitivno zavzemajo za delovni program sveta; priznava, da morata Parlament in EU še naprej sklepati zaveznitva izven Ženeve, zlasti v vplivnih državah; meni, da mora Parlament še vnaprej redno prisostvovati sejam UNHRC;

Četrtek, 26. april 2007

27. izraža razočaranje nad nedorečenostjo resolucije UNHRC o Darfurju; meni, da spor v Darfurju vse bolj negativno vpliva na stabilnost Osrednje Afrike in ogroža mednarodni mir in varnost; obžaluje, da odboru UNHRC ni bil dovoljen vstop v Sudan, ker oblasti njegovim članom niso izdale vizumov; meni, da morata takojšnje prenehanje širjenja nasilja in zaščita prebivalcev Darfurja ostati prednostna naloga mednarodne skupnosti; ugotavlja tudi, da dolgoročno varnosti ne bo mogoče zagotoviti brez političnega dogovora o sporih v regiji; poziva Svet in Komisijo, da svoje delovanje znotraj UNHRC usmerita v vzpostavitev celovite strategije za mir, pri kateri bodo sodelovale vse strani; poziva Evropsko unijo in države članice, da učinkoviteje zastavijo svoj vplivni položaj na ravni UNHRC, slednjega pa k sprejetju ustreznih in ostrih ukrepov kot odziva na humanitarno katastrofo v Darfurju v skladu s poročilom posebne misije UNHRC;

28. izraža zaskrbljenost nad težavami, s katerimi so bile soočene države članice EU pri pripravi sporazuma z organizacijo islamske konference glede določenega števila resolucij UNHRC; meni, da še vedno nerešeni izraelsko-palestinski konflikt ostaja osrednja ovira za pozitivno sodelovanje;

29. izraža zaskrbljenost, ki jo ima na palestinsko ljudstvo odločitev EU o začasni ustavitvi pomoči ljudem, zagotovljene preko palestinske oblasti, saj slednja ni izpolnjevala pogojev za upravičenost do pomoči; poziva k širitvi začasnega mednarodnega mehanizma ter poziva Svet in Komisijo, naj podrobno spremljata spreminjajoče se okoliščine in spodbujata razmere, ki bi omogočile ponovno zagotavljanje pomoči prek palestinske oblasti;

30. spodbuja države članice EU, ki so hkrati članice UNHRC, da proučijo načine za učinkovitejšo izrabo razpoložljivega časa za razpravo;

31. je zaskrbljen, ker bo za doseganje ciljev EU na ravni UNHRC potrebnega še več časa in sredstev, navkljub dejstvu, da je delovna skupina o človekovih pravicah pri Svetu (COHOM) povečala število svojih sej; poziva države članice in Komisijo, da okrepijo razpoložljive človeške vire v Ženevi;

32. poziva države članice, da držav, za katere se je izkazalo, da očitno in sistematično kršijo človekove pravice in demokracijo, ne podprejo kot kandidate za odgovorna mesta v mednarodnih forumih; poziva države članice, da začnejo pogajanja s podobno mislečimi vplivnimi državami o preprečitvi izvolitve omenjenih držav na takšna mesta podpira zahtevo, da morajo vse države kandidatke sodelovati pri posebnih postopkih in drugih mehanizmih UNHRC; s tem v zvezi ponovno poziva države članice, da izrazijo podporo merilom za članstvo, ki bodo pristop k UNHRC povezala z obvezno držav članic, da predložijo stalno vabilo za mehanizme ZN;

33. spodbuja Svet, da uporabi ciljno usmerjene sankcije, ki so bile prvič uvedene proti beloruskemu režimu, za kaznovanje oseb, ki so najbolj odgovorne za kršitve človekovih pravic v drugih državah;

34. ponovno poziva Svet, da razloži, kako je možno, da je bila Belorusija junija 2005 izvoljena v upravni odbor Mednarodne organizacije dela (ILO), čeprav so kar štiri večje države EU stalne članice tega odbora; poziva Svet, da razloži svoje diplomatsko ukrepanje pred to izvolitvijo, in ali namerava nasprotovati članstvu Belorusije;

35. zaskrbljeno opozarja, da je oktobra 2006 skupina strokovnjakov ZN v svojem poročilu ugotovila, da sporni diamanti iz Slonokoščene obale prehajajo v zakonito trgovino z diamanti preko Gane, udeleženke procesa Kimberley; poziva Komisijo, da uporabi vpliv, ki ga ima kot predsedujoča procesu Kimberley leta 2007, in okrepi mehanizme, namenjene zaustavitvi pritoka spornih diamantov; priporoča, naj si Komisija prizadeva pridobiti soglasje vseh sektorjev trgovine z diamanti za uvedbo sistemov za sledenje diamantov od rudnikov do trgovcev na drobno, odgovorne in pregledne ukrepe z jamstvi, ki jih preveri neodvisni revizor, ter za večjo natančnost statistike grobih diamantov, ki bo omogočila, da se z dovolj hitro izdelavo učinkovitih analiz odkrije trgovina s spornimi diamanti;

Četrtek, 26. april 2007

36. 36 poziva Svet in Komisijo, da podpreta Deklaracijo iz Osla o kasetnih bombah z dne 23. februarja 2007, ki jo je podpisalo 46 držav z namenom, da se do leta 2008 sklene mednarodna pogodba o prepovedi proizvodnje, uporabe in skladiščenja kasetnih bomb ali prometa z njimi v skladu z načeli mednarodnega humanitarnega prava; poziva Svet in Komisijo, da na ravni Evropske unije sprejmeta ukrepe, s katerimi bosta zagotovila, da bodo različne države članice sledile zgledu Avstrije in Belgije ter prepovedale kasetne bombe, hkrati pa bosta na mednarodni ravni zagotovila, da bodo države, ki še niso podpisale deklaracije iz Osla, to storile;

37. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta odločna prizadevanja za splošno ratifikacijo Rimskega statuta in sprejetje potrebnih nacionalnih predpisov v skladu s Skupnim stališčem Sveta 2003/444/SZVP z dne 16. junija 2003 o Mednarodnem kazenskem sodišču⁽¹⁾ in z njim povezanem akcijskem načrtu z dne 4. februarja 2004; pozdravlja dejstvo, da je Čad nedavno ratificiral Rimski statut, s čimer je skupno število držav pogodbenic dne 1. januarja 2007 naraslo na 104; poziva Češko republiko kot edino državo članico EU, ki še ni ratificirala Rimskega statuta, naj to nemudoma stori; v enakem duhu poziva Svet in Komisijo, da spodbujata tretje države pri vzpostavljanju prehodnih sodnih mehanizmov na svojem ozemlju, kar predstavlja korak k zadostitvi pravice za žrtve hudih kršitev človekovih pravic;

38. pozdravlja dejstvo, da je sklicevanje na Mednarodno kazensko sodišče navedeno v kar nekaj novih evropskih akcijskih načrtih s področja sosedске politike (za Egipt, Jordanijo, Moldavijo, Armenijo, Azerbajdžan, Gruzijo, Libanon in Ukrajino) in v nekaterih drugih novih akcijskih načrtih in sporazumih o partnerstvu in sodelovanju, o katerih še potekajo pogajanja; v celoti podpira finančna sredstva, s katerimi Komisija preko Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) med drugim podpira delo zveze mednarodnih kazenskih sodišč, Odbora „Ni miru brez pravice“, Mednarodne federacije za človekove pravice in zveze parlamentarcev za globalno ukrepanje s ciljem hitrejše ratifikacije in izvajanja rimskega statuta;

39. se zaveda pomena ratifikacije Rimskega statuta s strani Združenih držav s svetovnega stališča; ponovno poziva Svet in Komisijo, da uporabita vse razpoložljive mehanizme, s katerimi bosta ZDA spodbudila k podpisu in ratifikaciji Rimskega statuta, da ostro nasprotujeta prizadevanjem ZDA, ki drugim državam aktivno preprečujejo ratifikacijo statuta, ter da tretjim državam predlagata vzporedne sporazume, kot so dvostranski sporazumi o oprostitvi;

40. poziva države članice, naj sodelujejo v mehanizmih mednarodnega kazenskega sodstva, zlasti pri prijemu in kazenskem pregonu ubežnikov;

41. poziva države članice, naj aktivno sodelujejo pri ad hoc mehanizmih mednarodnega sodstva, zlasti tistih, ki so financirana s prostovoljnimi prispevki;

42. poudarja, da se zgoraj navedeni prehodni sodni mehanizmi ne smejo nikoli oddaljiti od spoštovanja človekovih pravic in vladavine prava, saj so to edina sredstva, s katerimi se lahko zadosti pravici žrtev in prepreči nadaljnja nekaznivost hudih kršitev človekovih pravic;

Izvajanje smernic EU o človekovih pravicah

43. ceni prizadevanja za izvedbo metod in političnih prednostnih nalog iz petih smernic EU o človekovih pravicah; izraža tudi zadovoljstvo nad ocenami učinka, ki so bile opravljene za vsako od smernic in ki merijo njihov vpliv na spremembe v tretjih državah; izraža zaskrbljenost nad rednimi poročili o tem, da veleposlaništva držav članic EU v tretjih državah in misije EU smernic skorajda ne poznajo;

⁽¹⁾ UL L 150, 18.6.2003, str. 67.

Četrtek, 26. april 2007

44. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo vsi njeni uslužbenci, zlasti tisti, ki se ukvarjajo z razvojno politiko, v zadostni meri seznanjeni s smernicami o človekovih pravicah; se zaveda, da si je treba prizadevati za večjo preglednost nad načini izvajanja smernic, kar vključuje tudi povratne informacije o posameznih primerih in podatke o delovanju nevladnih organizacij; se zavzema za redne in pregledne ocene izvajanja smernic EU, pri katerih bo sodeloval tudi Evropski parlament, kar mu bo zagotovilo aktivno vlogo pri ugotavljanju odgovornosti;

45. čestita nemškemu predsedstvu za njegovo zavezanost vzpostavitvi smernic EU o pravicah otrok; poziva ga, da se o podrobnostih v zvezi s temi smernicami posvetuje s Parlamentom, Komisijo in civilno družbo ter se glede njihove polne uvedbe po potrebi uskladi s prihodnjim portugalskim predsedstvom; cilj teh smernic bi moral biti dejanska odprava dela otrok, predvsem bi se bilo treba osredotočiti na učenje in izobraževanje otrok, saj je to eden izmed razvojnih ciljev tisočletja;

46. ugotavlja, da se smernice EU na različne države nanašajo različno in da njihova izvedba v različnih okoliščinah zahteva posamične načrte;

47. se zaveda odgovornosti, ki jo pri promociji smernic EU nosijo posebni predstavniki in misije EU v tujini; se zavzema za bolj proaktiven pristop k promociji smernic na vseh ravneh; izpostavlja finančne in kadrovske težave, s katerimi se pri poznavanju, spremljanju in izvajanju smernic srečujejo misije EU v tretjih državah; poziva predstavništva držav članic v tretjih državah in delegacije Komisije, naj se bolj učinkovito usklajujejo, in sicer tako, da si delijo opremo in osebe, kar bo ustvarilo prava „veleposlaništva Evropske unije“ po svetu, ter naj prejemajo odgovornost na področju človekovih pravic;

Smrtna kazen

48. poziva predsedstva, naj se tudi v prihodnje zavzemajo za odpravo smrtne kazni in naj se prednostno posvetijo tistim državam, kjer se kaže možnost pozitivne politične spremembe;

49. spodbuja predsedstva, da javno predstavijo, na katere države se v zvezi s smernicami EU o smrtni kazni nameravajo osredotočiti v okviru posebne akcije „countries on the cusp“, namenjene državam, ki spreminjajo odnos do smrtne kazni; spodbuja Svet in Komisijo, naj si prizadevata za večjo podporo za dejanja generalne skupščine ZN, ki bodo usmerjena k dosegu splošnega moratorija na smrtno kazen, kar bo vodilo k njeni popolni odpravi, vključno z njenim izrekom; poziva Svet, da posodobi smernice, ki so bile pripravljene leta 1998, kar bo omogočalo upoštevanje novih elementov in strategij, oblikovanih v vmesnem času;

50. predlaga, da Svet opravi revizijo teh smernic, da bi bilo z njo omogočeno posredovanje EU v posameznih primerih, ki vzbujajo posebno skrb, a niso uvrščeni med minimalne standarde ZN, kot to določajo smernice;

51. poziva predsedstvo, da države, ki še niso podpisale in ratificirale Drugega izbirnega protokola k mednarodnemu paktu o državljanskih in političnih pravicah (ICCPR), spodbudi k podpisu ter da tako ravna tudi v primeru držav članic, ki še niso podpisale Protokola št. 13 h EKČP glede odprave smrtne kazni v vseh okoliščinah⁽¹⁾; v tem oziru priznava, da bi se smernice o smrtni kazni izvajale skladneje, če bi države članice podpisale in ratificirale te protokole in konvencije;

52. pozdravlja dejstvo, da je bil med 1. in 3. februarjem 2007 v Parizu organiziran Tretji svetovni kongres proti smrtni kazni in se pridružuje njegovi končni deklaraciji; namerava nadaljevati z načrtanim delom kongresa, zlasti preko parlamentarne razsežnosti svetovne kampanje proti smrtni kazni in preko izpostavljanja zadeve na srečanjih medparlamentarnih delegacij in skupnih parlamentarnih skupščin; poziva Svet in Komisijo, naj ob vsaki priložnosti podpreta vzpostavitev regionalnih koalicij držav, ki si prizadevajo za odpravo smrtne kazni, ter naj se zlasti osredotočita na arabske države;

⁽¹⁾ Do 7. februarja 2007 Protokola št. 13 niso ratificirale Francija, Italija, Latvija, Poljska in Španija.

Četrtek, 26. april 2007

53. kot lep primer učinkovitega upoštevanja smernic EU o smrtni kazni pozdravlja usklajen in javni odziv predstavnikov EU v Peruju na predloge tamkajšnjih oblasti o razširitvi smrtne kazni v državi, ki so bili v nasprotju z določili peruanske ustave in ameriške konvencije o človekovih pravicah;

54. pozdravlja usklajeno in učinkovito akcijo (tako javno kot diplomatsko) Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, zadevnih držav članic in NVO, s katero so zagotovili suvereno odločitev pakistanskega predsednika, da spremeni smrtno kazen Mirze Tahirja Hussaina, britanskega državljana, ki je 18 let služil zaporno kazen na oddelku za obsojence na smrt v Pakistanu, ter da ga končno izpusti; poziva EU, naj še nadalje izpostavlja posamične primere v okviru smernic o smrtni kazni in predlaga, da Svet in Komisija v zvezi s tem učinkovito uporabita parlamentarno razsežnost, zlasti hitre in koristne posege medparlamentarnih delegacij;

Mučenje in drugo kruto, nečloveško in ponižujoče ravnanje

55. pozdravlja dejstvo, da je dne 22. junija 2006 začel veljati Izbirni protokol h Konvenciji proti mučenju (OPCAT); ugotavlja, da je do danes protokol podpisalo samo 19 držav članic EU, ratificiralo pa samo 9 članic⁽¹⁾; poziva vse države članice EU, ki Izbirnega protokola h Konvenciji proti mučenju še niso podpisale in ratificirale, da to storijo tekom prihajajočega leta;

56. pozdravlja sprejetje Mednarodne konvencije o varstvu vseh oseb pred prisilnim izginotjem; poziva vse države članice, naj jo nemudoma podpišejo in ratificirajo;

57. priporoča, da EU v okviru smernic o mučenju še nadalje izpostavlja posamezne primere mučenja tako, kot je to storila s primeri smrtne kazni v okviru smernic o smrtni kazni;

58. soglaša z odločitvijo Sveta, da javnosti predstavi pogoje za določene ukrepe, in se zaveda, da je to prvi korak do večje preglednosti; poziva Svet in Komisijo, da še posebej upoštevata ugotovitve in priporočila parlamentarne študije o izvedbi smernic EU o mučenju in drugem krutem, nečloveškem ali ponižujočem ravnanju ali kaznovanju;

59. poudarja, da čeprav so bile smernice sprejete že leta 2001, je v zvezi z dejansko prakso mučenja le malokrat prišlo do političnega dialoga, izjav ali demarš; spodbuja prihodnja predsedstva, naj opravijo oceno in presojo ter osnujejo načrt za smernice o mučenju; poziva Svet, da v postopku vrednotenja smernic v prihodnje upošteva priporočila, ki jih nudi študija o tem vprašanju, ki jo je zahteval njegov Pododbor za človekove pravice znotraj Odbora za zunanje zadeve; spodbuja EU, da razširi polje izvajanja, zlasti z oblikovanjem postopka za opredelitev demarš v posameznih primerih v izbranih državah;

60. priporoča nemškemu in portugalskemu predsedstvu, da nadaljujeta z demaršami v zvezi z mučenjem, kadar in kjer je to potrebno; vseeno poudarja, da same demarše niso dovolj in da bi bilo treba po temeljiti analizi lokalnih razmer dosledno izvajati druge dopolnilne ukrepe, na primer, prvič, z vzpostavitev tesnejših odnosov s skupinami civilne družbe, ki se ukvarjajo s problematiko mučenja in slabega ravnanja, drugič, z iskanjem učinkovitih načinov za posredovanje v posameznih primerih mučenja in slabega ravnanja in ne le v primerih, ki zadevajo znane zagovornike človekovih pravic, in tretjič, z zagotavljanjem skladnega in stalnega delovanja misij EU pri njihovih prizadevanjih proti mučenju in slabemu ravnanju v tretjih državah;

61. poudarja, da redna navzočnost predsedstva ali sekretariata Sveta v ustreznih odborih ZN ter nadaljnje sodelovanje s Svetom Evrope in njegovim Odborom za preprečevanje nasilja lahko privedeta do precejšnjih in koristnih konkretnih rezultatov pri sprejemanju odločitev glede ukrepanja v zvezi z določenimi državami;

⁽¹⁾ Do vključno januarja 2007 so ga podpisale, a še ne ratificirale naslednje države: Avstrija (2003), Belgija (2005), Ciper (2004), Finska (2003), Francija (2005), Nemčija (2006), Italija (2003), Luksemburg (2005), Nizozemska (2005), Portugalska (2006) in Romunija (2007). Podpisale in ratificirale pa so ga: Češka republika, Danska, Poljska, Španija, Švedska, Združeno kraljestvo, Malta, Estonija in Slovenija. To pomeni, da izbirnega protokola h Konvenciji proti mučenju zaenkrat niso ne podpisale ne ratificirale: Grčija, Madžarska, Irska, Latvija, Litva in Slovaška.

Četrtek, 26. april 2007

62. poziva Svet in Komisijo, da nadaljujeta s prakso posredovanja pri mednarodnih partnerjih EU v zvezi z ratifikacijo mednarodnih konvencij, ki prepovedujejo mučenje in slabo ravnanje pa tudi predpise o rehabilitaciji tistih, ki so preživeli mučenje; poziva EU, da boj proti mučenju in slabemu ravnanju obravnava kot najpomembnejšo prednostno nalogo politike na področju človekovih pravic, zlasti prek izboljšanega izvajanja smernic EU in vseh drugih instrumentov EU, kot je EIDHR ter s preprečevanjem državam članicam, da uporabijo diplomatska zagotovila s tretjimi državami, če obstaja realna nevarnost mučenja ali slabega ravnanja;

63. ponovno poudarja, da je pohabljanje ženskih spolnih organov kršitev človekove pravice do telesne celovitosti in je zaskrbljen zaradi poskusov, da se tovrstna pohabljanja uvrstijo med standardne medicinske posege;

Otroci in oboroženi spopadi

64. pozdravlja imenovanje ge. Radhike Coomaraswamy kot posebne predstavnice generalnega sekretarja ZN za otroke in oborožene spopade aprila 2006 z mandatom priprave strategij za konkretno zaščito otrok, ki trpijo zaradi oboroženih spopadov, in za celovito izvajanje mednarodnih standardov in meril za zaščito otrok;

65. pozdravlja konferenco z naslovom „Osvobodimo otroke vojne“, ki je v skupni organizaciji francoskega zunanjega ministra in Sklada ZN za otroke (Unicefa) potekala februarja 2007; pozdravlja tudi sprejeta pariška načela in smernice o otrocih, ki sodelujejo v oboroženih silah ali skupinah, saj meni, da gre za pomemben korak pri motiviranju mednarodne skupnosti za večjo zaščito in ozaveščanje ter za izpostavitve vprašanja otrok v oboroženih spopadih kot osrednjega vprašanja pri ohranjanju in vzpostavitvi miru;

66. poudarja, da dekleta vojakinje zbuja posebno zaskrbljenost, saj so tako žrtve spolnega izkoriščanja kot vse pogostejšega izobčenja v svoji skupnosti po odpustu iz vojske, ter poziva k sprejetju ukrepov, ki bodo posebej usmerjeni v reševanje njihovih težav in bodo pripomogli k njihovem prilagajanju po odpustu iz vojske in ob vrnitvi v civilno življenje;

67. poziva države članice, naj ratificirajo neobvezne protokole h Konvenciji o pravicah otrok;

68. ugotavlja, da številne države, med njimi nekatere države članice EU, rekrutirajo otroke za oborožene spopade; poziva vse države, naj s sprejetjem ukrepov zagotovijo, da se oseb, mlajših od 18 let, ne rekrutira za oborožene spopade;

69. pozdravlja strategijo izvajanja, ki jo je aprila 2006 sprejelo avstrijsko predsedstvo in s katero so opredeljena specifična priporočila za delovanje; posebej pozdravlja navedbe iz strategije, da bi bilo treba problematiko človekovih pravic obravnavati sistematično in v zgodnjih fazah načrtovanja operacij Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP); želi pohvaliti prizadevanja finskega predsedstva za izvrševanje strategije izvajanja; obžaluje, da politična sredstva, ki jih ima EU (kot so demarše in politični dialog) od sprejetja smernic leta 2003 niso bila uporabljena v polni meri;

70. poudarja, da se je poleg strategije izvrševanja treba še naprej osredotočiti na smernice, ker so celovitejše; obžaluje, da je finsko predsedstvo sprožilo le malo demarš in drugih korakov v zvezi s problematiko otrok in oboroženih spopadov; vztraja, da mora EU ohraniti visoka merila za kakovost in temeljitost pri spremljanju te problematike in poročanju o njej; poziva Komisijo in visokega predstavnika za SZVP, naj zagotovita, da so prihodnja predsedstva v celoti seznanjena s strategijo izvajanja;

71. poziva Komisijo in Svet, da za vodje misij pripravita seznam vprašanj, ki bo služil kot vodilo in pomoč pri pripravi rednih poročil; poziva Komisijo in Svet, da pripravita seznam meril za ugotavljanje, ali določena država spada med „prednostne“ ali ne; Komisijo in Svet še poziva, da se temeljiteje posvetujeta z zainteresiranimi stranmi in si tako pridobita njihova mnenja; poziva Komisijo in Svet, da – kot navajajo priporočila k strategiji izvajanja – pripravita dokument s predlogi za izvedbo Resolucije 1612(2005) Varnostnega sveta ZN;

Četrtek, 26. april 2007

72. poziva Komisijo, da dodatno domisli cilje smernic, kar lahko doseže z uvajanjem problematike otrok in oboroženih spopadov v vsa področja delovanja, tudi v razvojno sodelovanje;

73. pozdravlja dejstvo, da je Komisija v začetku leta 2006 objavila razpis za oddajo predlogov za dodelitev sredstev projektom s področja boja proti trgovini z ženskami in otroki in projektov za zaščito pravic skupin, ki so v oboroženih spopadih še posebej izpostavljene, zlasti pravic otrok;

74. pozdravlja tudi, da je bil decembra 2006 sprejet koncept EU za podporo razorožitvi, demobilizaciji in ponovni vključitvi, v katerem je odločno in jasno izpostavljena problematika otrok; nadalje pozdravlja podporo, ki jo ES (preko generalnega direktorata Komisije za humanitarno pomoč, ECHO) nudi Unicefu pri postopku revizije „načel iz Cape Towna“ o razorožitvi, demobilizaciji in ponovni vključitvi otrok;

Zagovorniki človekovih pravic

75. poudarja, da je treba smernice EU iz leta 2004 o zagovornikih človekovih pravic izvajati prednostno in da je treba poskrbeti, da bodo priporočilom, ki jih je Svet sprejel junija 2006, potem ko je avstrijsko predsedstvo opravilo prvo revizijo izvajanja smernic, sledili konkretni ukrepi; poziva Svet, naj z oblikovanjem centralne baze podatkov glede posredovanj EU prispeva k ustreznemu nadaljnjemu posredovanju in omogoči oceno vpliva ukrepov, sprejetih v pomoč posameznikom;

76. poudarja, da mora EU med vsemi svojimi akterji v Bruslju, prestolnicah in misijah povečati zavest o obstoju, namenu, vsebini in izvedljivosti smernic; se zaveda, da bi morale notranje ozaveščanje voditi v globlje razumevanje dela zagovornikov človekovih pravic; poziva Komisijo in države članice, da pripravijo delavnice, na katerih bi zaposlenim v regionalnih uradih, delegacijah, veleposlaništvih in konzulatih predstavili smernice (pri čemer naj bi zagovorniki človekovih pravic sodelovali že na začetni stopnji), in da zagotovijo izmenjavo dobre prakse glede finančne in druge podpore zagovornikom človekovih pravic; meni, da je zamisel o izdaji vizumov zagovornikom človekovih pravic, kot jo je priporočil Svet, resno ogrožena, zato bi morala biti izpostavljena kot ena glavnih prednostnih nalog;

77. poudarja, da bi bilo primerno pripraviti vodnik o izvajanju smernic in ga dati na voljo zagovornikom človekovih pravic na terenu; poziva delovno skupino za človekove pravice pri Svetu COHOM, da preskrbi prevode smernic EU o zagovornikih človekovih pravic v tiste jezike Unije, ki so lingua franca v tretjih državah, ter v ključne druge jezike in jih posreduje regionalnim uradom, veleposlaništvom in delegacijam; poudarja, da morajo misije EU aktivneje in odločneje stopiti v stik z lokalnimi zagovorniki človekovih pravic;

78. poziva Svet in Komisijo, da položaj zagovornikov človekovih pravic sistematično izpostavljata v vseh političnih dialogih, tudi v dvostranskih z državami članicami EU; poziva Svet, da Parlament sistematično obvešča o izvajanju smernic na terenu in da ga v celoti vključi v postopek njihovega ocenjevanja; pozdravlja dejstvo, da je ena izmed prednostnih nalog EIDHR zaščita zagovornikov človekovih pravic, za izpolnitev katere mora EU med drugim uvesti nujne zaščitne ukrepe; pozdravlja tudi pobudo o vsesvetovni kampanji EU v podporo ženskam-zagovornicam človekovih pravic; je seznanjen s poročili in priporočili posebnega predstavnika ZN za zagovornike človekovih pravic, ge. Hine Jilani;

Smernice za dialoge in posvetovanja o človekovih pravicah s tretjimi državami

79. poudarja, da splošna strategija EU za krepitev človekovih pravic in demokracije ne sme temeljiti le na dvostranskih in večstranskih odnosih med državami, temveč mora v največji možni meri vključevati nevladne predstavnike, med njimi člane parlamentov, predstavnike akademskega sveta, intelektualce, novinarje, zagovornike demokratičnih vrednot, aktiviste, vodje NVO in snovalce javnega mnenja;

Četrtek, 26. april 2007

80. pozdravlja dejstvo, da je Svet pripravil dokument s splošnim pregledom dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah; poziva Svet, da upošteva samoiniciativno poročilo Parlamenta o oceni dialogov in posvetovanj o človekovih pravicah s tretjimi državami, ki je trenutno v pripravi; v tem oziru obžaluje, da je bila ocena Sveta označena kot zaupna in Svet poziva, da se pozitivno odzove na poziv, da skupaj s Parlamentom razvije sistem, po katerem bi bili izbrani poslanci Evropskega parlamenta stalno obveščeni o tajnih dejavnostih; ponovno predlaga, da bi se tak sistem lahko oblikoval po sistemu za obveščanje izbranih poslancev Evropskega parlamenta o tajnih podatkih glede varnosti in obrambe; meni, da bi moral biti dialog v zvezi z človekovimi pravicami na splošno pripravljen in voden pregledno in da bi bilo treba v ta namen najti ustrezne načine;

81. poudarja potrebo po tem, da se dialog o človekovih pravicah med EU in Kitajsko znatno okrepi in izboljša; pozdravlja odločitev Kitajske, da kitajsko vrhovno sodišče ponovno pregleda vse primere, v katerih je zahtevana smrtna kazen; izraža zaskrbljenost, ker Kitajska še vedno izvrši večino usmrtitev po svetu; poudarja, da so razmere na področju človekovih pravic v tej državi resnično zaskrbljujoče; poziva Svet, da Parlament natančneje obvešča na javnih sejah, ki sledijo razpravam; poudarja pomen tega, da se ponovno izpostavijo točke, ki so bile zastavljene v predhodnih dialogih; Komisijo in Svet podpira v njenem razmišljanju o tem, kako dialog izboljšati; ugotavlja, da navkljub občutnim gospodarskim reformam še vedno ostajajo odprta politična vprašanja in vprašanja s področja človekovih pravic, kot so politične aretacije, prisilno delo, svoboda izražanja in verska svoboda, pravice verskih in etničnih manjšin, delovna tabo-rišča laogai in domneve o pridobivanju človeških organov; ugotavlja, da bi tovrstna odprta vprašanja morali v večji meri izpostaviti pri opisu olimpijskih iger v Pekingu; poziva EU, naj poskrbi, da bodo trgovinski odnosi s Kitajsko pogojeni z reformami na področju človekovih pravic, in s tem v zvezi poziva Svet, da pred sklenitvijo kakršnegakoli novega okvirnega sporazuma o partnerstvu in sodelovanju poda celovito oceno razmer na področju človekovih pravic; poziva Svet in Komisijo, naj izpostavita tibetansko vprašanje in dejavno podpirata krepitev dialoga med kitajsko vlado in odposlanci Dalai Lame;

82. je zelo zaskrbljen nad tem, da je dialog o človekovih pravicah z Iranom zaradi slabega sodelovanja te države prekinjen že od 2004; obžaluje, da po mnenju Sveta ni bilo nobenega napredka; poziva Iran, da se ponovno vključi v dialog in ob upoštevanju prispevka EU opredeli merila za resnično izboljšanje na tem področju; poziva Komisijo, naj v okviru EIDHR izvede vse potrebne dejavnosti za krepitev stikov in sodelovanja z iransko civilno družbo ter za nadaljnjo podporo demokraciji in človekovim pravicam; izraža globoko zaskrbljenost zaradi poslabšanja stanja človekovih pravic v Iranu in še zlasti opozarja na naraščajoče zatiranje zagovornikov človekovih pravic; hkrati obžaluje, da Iran še vedno izvaja smrtno kazen pod pogoji, ki kršijo mednarodne standarde, in še posebej obsoja usmrtitve mladoletnih prestopnikov; poziva Svet, naj v svojih stikih z iransko vlado izrazi zaskrbljenost nad stanjem človekovih pravic v državi, naj svoje napore usmeri v zaščito zagovornikov človekovih pravic, še posebej žensk, in naj iransko vlado prepriča o nujnosti takojšnjega sprejetja moratorija na izvrševanje usmrtitev kot prvem koraku k odpravi smrtne kazni;

83. ugotavlja, da se posvetovanja o človekovih pravicah med EU in Rusijo nadaljujejo; podpira Svet v njegovih namerah, da ta posvetovanja razvije v odkrit in odprt dialog o človekovih pravicah med EU in Rusijo, ter poziva k vključevanju Evropskega parlamenta ter evropskih in ruskih NVO v ta postopek; obžaluje, da je uspeh, ki ga pri tem beleži EU, omejen, to pa zaradi tega, ker je EU izpostavila težavna vprašanja, kot so razmere v Čeceniji, nekaznovanje in neodvisnost sodstva, ravnanje z zagovorniki človekovih pravic, neodvisnost medijev in svoboda izražanja, ravnanje z etničnimi manjšinami, spoštovanje načel pravne države in varstvo človekovih pravic v oboroženih silah, pa tudi druga vprašanja; izraža zaskrbljenost, ker ruska zakonodaja omejuje dejavnosti NVO; obžaluje, da se novinarjem in zagovornikom človekovih pravic grozi, in je še vedno zgrožen nad umorom Ane Politkovskaje; pričakuje, da bo Rusija sprejela nadaljnje ukrepe za zaščito svobode izražanja in večjo varnost novinarjev in zagovornikov človekovih pravic; meni, da bi moralo biti rusko sodelovanje z mehanizmi ZN za človekove pravice in ratificiranje vseh relevantnih konvencij o človekovih pravicah prednostna naloga EU; je zaskrbljen nad domnevami, da se za zastrupitvijo Aleksandra Litvinenka, ki je novembra 2006 umrl v Londonu, skriva ruska vlada; izraža zaskrbljenost nad novimi navedbami proti nekdanjemu direktorju Yukosa Mihailu Kodorkovskemu, zaprtemu od leta 2003; prav tako je zaskrbljen nad navedbami o tem, kako z njim ravnajo v zaporu; poziva Komisijo in Svet, naj tovrstne primere izpostavita v pogovorih z ruskimi oblastmi na najvišji ravni in v novem sporazumu o pratnerstvu in sodelovanju z Rusijo; poziva Komisijo, naj poleg klavzule o človekovih pravicah določi jasnejše obveznosti in učinkovitejše nadzorne mehanizme, da bi dosegli dejansko izboljšanje razmer na področju človekovih pravic;

Četrtek, 26. april 2007

84. pozdravlja dosedanja prizadevanja Sveta, Komisije in Evropskega parlamenta za boj proti kršitvam človekovih pravic v Belorusiji; poudarja, da je treba to politiko nadaljevati s posebnim poudarkom na kršitvah svobode govora in pravice do mirnega zbiranja in združevanja ter pravic narodnostnih manjšin; poudarja, da je treba podpreti politično opozicijo, ki je tarča zatiranja;

85. poziva Komisijo in Svet k oblikovanju pododborov za človekove pravice z vsemi sosednjimi državami, katerih cilj bo spodbujati človekove pravice in demokracijo, kot je bilo to v primeru Maroka in Jordanije in se načrtuje za Egipt, Tunizijo in Libanon; ponovno poziva, naj se Parlament vključi v pripravo teh srečanj in je ustrezno obveščen o njihovem izidu;

86. je seznanjen s poskusi za vzpostavitev dialoga o človekovih pravicah z Uzbekistanom, vendar ugotavlja, da do sedaj dialog ni bil mogoč zaradi nesposobnosti Uzbekistana, da se s takšnim dialogom sooči konstruktivno; meni tudi, da zaradi vzpostavitve dialoga o človekovih pravicah z Uzbekistanom ne bi smelo priti do odprave vseh sankcij, izrečenih tej državi, če ne pride do napredka na področju človekovih pravic in demokracije; poziva Svet, naj poda izčrpno oceno razmer na področju človekovih pravic preden sprejme kakršno koli odločitev;

87. je prepričan, da bo doseženi napredek v šeststranskih pogovorih prispeval k ugodnejšemu političnemu okolju za morebitno ponovno vzpostavitev dialoga z Demokratično ljudsko republiko Korejo; poziva Komisijo in Svet, naj si odločno prizadevata za uresničitev tega cilja v stikih in pogajanjih z DLRK;

88. je seznanjen s pogajanja, ki jih vodita Komisija in Svet v zvezi s prizadevanji Turčije za pristop, pa tudi s težavami, na katere sta pri tem naletela; izraža zaskrbljenost zaradi omejenega napredka in meni, da si mora Turčija še bolj prizadevati na področju človekovih pravic, zlasti glede svobode veroizpovedi vseh verskih skupnosti in polnega uživanja njihovih premoženjskih pravic, zaščite manjšin, svobode izražanja in spoštovanja človekovih pravic do prebivalcev kurdskega porekla v jugovzhodnem delu države; obsoja tragični umor novinarja Hrant Dinka januarja 2007, saj opozarja na to, da so v nekaterih delih Turčije nacionalistični občutki vse močnejši; ugotavlja, da so umor strogo obsodili po vsej državi, tudi s strani vlade, in da so bili storilci brez težav aretirani; izreka spodbudo turški vladi za spremembo člena 301 Kazenskega zakonika Turčije, ki očitno omejuje svobodo izražanja v medijih;

89. 89 poziva Svet in Komisijo, da način, kako si partnerske države prizadevajo odpraviti posledice zagrešenih kršitev človekovih pravic, tudi primere, ko je bilo posilstvo žensk in deklic uporabljeno kot vojno orožje in kjer je nasilje nad ženskami še vedno zelo razširjeno, obravnavata kot dokaz njihove zavezanosti problematiki človekovih pravic, kar še zlasti velja za razmere po koncu konfliktov;

90. poudarja, da bi morale institucije EU v dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah predstaviti vse svoje pomisleke glede kršenja človekovih pravic in temeljnih svoboščin pa tudi primerov diskriminacije; poudarja pomen takšnih dialogov in posvetovanj, če so te kršitve razširjene in/ali sistematične, in ugotavlja, da se lahko z mednarodnim pritiskom preprečijo nadaljnje kršitve;

91. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da udeležba Parlamenta v dialogih in posvetovanjih o človekovih pravicah ni vedno tako vsestranska, kot naj bi bila, zato Svet in Komisijo spodbuja, da poslanec Evropskega parlamenta omogočita, da se dialogov udeležujejo v večji meri;

Splošni pregled dejavnosti Sveta in Komisije, vključno z dosežki obeh predsedstev

92. izreka čestitke finskemu in avstrijskemu predsedstvu za njuno sodelovanje s ciljem vzpostaviti skladen pristop do problematike človekovih pravic in demokracije; upa, da bodo Nemčija, Portugalska in Slovenija v vlogi predsedujočih tovrstno sodelovanje razvijale dalje;

Četrtek, 26. april 2007

93. podpira Svet in Komisijo pri njunem stališču v zvezi s kršitvami človekovih pravic v Burmi/Mjanmarju in predanost EU doseganju njenih glavnih ciljev, t.j. oblikovanje legitimne civilne vlade, ki bo spoštovala človekove pravice in obnovljala običajne odnose z mednarodno skupnostjo; poziva Komisijo in Svet, da okrepita skupno stališče EU z uvedbo učinkovitejše in ciljno usmerjenih sankcij ob dejstvu, da se razmere v Burmi/Mjanmarju še naprej poslabšujejo; spodbuja Svet in Komisijo, da pri vzpostavitvi skupnega stališča do Burme/Mjanmarja bolj proaktivno sodelujeta z Združenjem držav jugovzhodne Azije (ASEAN) in sosednimi državami in jih pozoveta, da odgovorno uporabijo svoj vpliv in prispevajo k pozitivni spremembi; poziva, naj UNHRC sprejme proaktivno pobudo, na primer v obliki posebne seje na to temo; spodbuja Svet in Komisijo, naj pozoveta Kitajsko, Indijo in druge države, ki še naprej zagotavljajo orožje in drugo podporo vojaški hunti, naj se temu odrečejo in se pridružijo mednarodni skupnosti v njenih prizadevanjih za spremembe na bolje v Burmi/Mjanmarju; je seznanjen z dosedanjimi prizadevanji na ravni Varnostnega sveta ZN, ki so odgovor na vedno globljo humanitarno krizo; poziva Svet in Komisijo, naj si prizadevata za soglasje s Kitajsko, Rusijo in Južno Afriko o obvezujoči resoluciji, ki bo zahtevala smiseln tristranski dialog med Državnim svetom za mir in razvoj, Nacionalno ligo za demokracijo in etničnimi narodnostmi, ter izpust političnih zapornikov, tudi Aung San Suu Kyi;

94. izraža razočaranje nad neuspehom procesa za izpustitev ali pravično sojenje petim bolgarskim medicinskim sestram in palestinskemu zdravniku, ki jih je libijski režim priprl in obsodil na smrt, ker so name-noma okužili otroke z virusom HIV, na podlagi priznanja, pridobljenega po brutalnem fizičnem mučenju; ugotavlja, da kljub nenehnim prizadevanjem Komisije za rešitev zadeve s političnim dialogom in zagotovit-vijo zdravstvene oskrbe okuženim otrokom libijski režim glede zadeve ostaja neomajen in nadaljuje z izzi-valnimi izjavami v medijih; glede na to, poziva Komisijo, da ponovno razmisli o svojih političnih orodjih proti Libiji in poišče učinkovitejši pristop za hitrejšo rešitev zadeve ter konča osemletno agonijo in sramotno kršenje človekovih pravic;

95. obžaluje, da Svet in Komisija nista sprejela odločnih ukrepov, da bi etiopsko vlado prepričala, naj nemudoma brezpogojno izpusti vse poslance in druge politične zapornike ter izpolni svoje obveznosti glede spoštovanja človekovih pravic, demokratičnih načel in pravne države; opozarja na številne resolucije Evropskega parlamenta o Etiopiji, sprejete po volitvah v Etiopiji leta 2005, ki jih je opazovala EU, zlasti na najnovejšo, ki je bila sprejeta dne 16. novembra 2006⁽¹⁾;

96. poziva Svet in Komisijo, naj spodbujata vlado Senegala in ji pomagata pri pripravi hitrega in pravič-nega sojenja Hissèneju Habréju, da bo odgovarjal na obtožbe glede množičnih kršitev človekovih pravic;

97. se zaveda precejšnjih posledic, ki jih za človekove pravice predstavljata vojna v Iraku in kompleksni značaj krhkih političnih razmer v tej državi; je seznanjen s poročili in resolucijami, ki jih je o Iraku sprejel Parlament, ter s priporočili, ki jih vsebujejo; poziva Svet in Komisijo, da neprestano ocenjujeta načine, po katerih bi EU lahko imela konstruktivnejšo vlogo pri vzpostavitvi stabilnosti v Iraku; osuplo opozarja na začasno odložitev humanitarne pomoči Iraku s strani ECHO, ne glede na katastrofalne razmere, ki tarejo trpeče Iracane in iraške begunce; vendar pozdravlja ponovno vzpostavitev te pomoči od februarja 2007 dalje;

98. izreka pohvalo Komisiji za učinkovito izpostavitve problematike trgovine z ljudmi v EU in poziva k potrebnim ukrepom za boj proti trgovini z ljudmi, zlasti ženskami in otroki; Komisijo poziva, da vztraja pri odločnem stališču do držav članic, ki še niso sprejele konvencij in direktiv proti trgovini z ljudmi, zlasti Direktive Sveta 2004/81/ES z dne 29. aprila 2004 o dovoljenju za prebivanje, izdanem prebivalcem tretjih držav, ki so žrtve nedovoljene trgovine z ljudmi ali so bili predmet dejanj omogočanja nezakonitega prise-ljevanja, ki sodelujejo s pristojnimi organi⁽²⁾ poudarja tudi, da je treba v boju proti trgovini z ljudmi sprejeti pristop, ki bo spoštljiv do žrtev trgovine z ljudmi; še posebej izreka pohvalo avstrijskemu predsedstvu za številne pobude proti trgovini z ljudmi, vključno s pripravo strokovne konference, ki je na temo izvajanja načrta EU o boju proti trgovini z ljudmi potekala junija 2006; izraža zadovoljstvo nad ugotovitvami in priporočili dvodnevne konference;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2006)0501.

⁽²⁾ UL L 261, 6.8.2004, str. 19.

Četrtek, 26. april 2007

99. obžaluje, da finsko predsedstvo ni organiziralo četrtega srečanja mreže kontaktnih točk EU v zvezi z osebami, odgovornimi za genocid, zločine proti človeštvu in vojne zločine, saj je to neprecenljiv način za krepitev sodelovanja med državami članicami EU pri preiskovanju in kazenskem pregonu mednarodnih zločinov na ravni države; opozarja na zavezo v sklepih Sveta, da bo med vsakim predsedovanjem organizirano srečanje te mreže, in poziva k učinkovitemu izvajanju sklepov prejšnjih srečanj mreže EU; poziva vsa predsedstva, naj to sprejmejo za standardno točko v svojem programu;

100. pozdravlja Sporočilo Komisije z naslovom „Strategiji EU o otrokovih pravicah naproti“ (KOM(2006)0367); upa, da je Komisija s tem zagotovila trdno podlago za učinkovitejšo in bolj povezano politiko za zaščito najosnovnejših otrokovih pravic; z zaskrbljenostjo spremlja vse manjše spoštovanje otrokovih pravic po vsem svetu;

101. obžaluje, da se nasilje v Darfurju nenadzorovano nadaljuje in da sudanska vlada ni bila spoznana za krivo, ker večkrat ni upoštevala mednarodnih zahtev in ni zaščitila svojih državljanov pred nasiljem, pozdravlja pa nedavne obtožnice, ki jih je izdalo Mednarodno kazensko sodišče; obžaluje, da EU ni sprejela več enostranskih ukrepov v zvezi s krizo v Darfurju in si ni bolj prizadevala, da bi prepričala sudansko vlado, naj sprejme mednarodne mirovne enote; poudarja, je potreben trajen diplomatski pritisk, da se sudanski vladi dokaže, da mora njihovim verbalnim obvezam slediti celostno in vztrajno prizadevanje za zaustavitev nasilja v Darfurju ter da mednarodna skupnost ne bo sprejela nadaljnega izogibanja obveznostim in odgovornostim Sudana za zaščito svojih državljanov; poziva Svet, naj za kartumski režim določi posebne in ciljno usmerjene sankcije z jasnimi roki, če zahteve mednarodne skupnosti ne bodo upoštevane; odločno poziva EU, naj prispeva (in v zvezi s tem izvaja tudi pritisk na druge) k mednarodnim mirovnim silam in k okrepitvi prepovedi zračnega prometa nad Darfurjem, in naj zagotovi, da bo Afriška unija dobila dovolj virov in podpore za izpolnitev svojega mandata; poziva, naj si EU prizadeva za mirovno misijo ZN v Čadu z glavno nalogo zaščititi civiliste; poziva države članice, Svet in Komisijo, naj prevzamejo svoje odgovornosti in zagotovijo učinkovito zaščito za prebivalce Darfurja pred humanitarno katastrofo;

102. poziva k sprejetju kodeksa ravnanja glede standardov, ki jih morajo izpolnjevati civilni in vojaški mirovni in humanitarni delavci na misijah na območjih oboroženih spopadov in k vključitvi sankcij v primeru neizpolnjevanja visokih standardov ravnanja, zlasti v zvezi s kakršnokoli obliko nasilja na podlagi spola;

103. pozdravlja dejstvo, da je pet držav članic imenovalo posebne veleposlanike za človekove pravice v tretjih državah, ki naj bi izvajali dejavnosti za ozaveščanje, zlasti v zvezi s človekovimi pravicami, in izraža priznanje delu, ki poteka na tem področju; poziva druge države članice, naj poskusijo ravnati podobno;

104. poziva Komisijo in Svet, naj pripravita seznam držav, ki niso objavile stalnega vabila za posebne mehanizme, posebne poročevalce in posebne predstavnike Združenih narodov;

105. pozdravlja uporabo novega instrumenta – seznama EU z imeni „zapornikov/pripornikov, ki zbujajo skrb“, v nekaterih posameznih državah; ponovno poudarja, da bi moral Svet vzpostaviti takšen uradni seznam EU za vsako tretjo državo, kjer so kršene človekove pravice, in nanj opozoriti pri vsakem srečanju za politični dialog; poziva Komisijo, naj Parlament obvesti o vseh obstoječih tovrstnih seznamih;

106. pozdravlja dejstvo, da Komisija in Svet oblikujeta in redno posodabljata sezname „držav v žarišču“ v zvezi s posebnimi vprašanji, kot so seznam „žariščnih“ držav za smrtno kazen, „držav v žarišču“ v zvezi z mučenjem in držav, kjer je položaj človekovih pravic še posebej zaskrbljujoč;

Četrtek, 26. april 2007

107. je presenečen, da se sekretariat Sveta doslej ni držal sklepov Sveta za splošne zadeve z dne 12. decembra 2005, v katerih je določba, da morajo biti posodobljeni podatki Sveta o človekovih pravicah EU na voljo vsem institucijam EU⁽¹⁾; pričakuje, da bo dobil najnovejšo različico teh podatkov takoj, ko bo mogoče;

108. pozdravlja mnenje Sveta, v katerem potrjuje, da bo nova Mednarodna konvencija o pravicah invalidov omogočila EU pozornost za promocijo in zaščito pravic invalidov usmerjati navzven, ob tem pa poziva, naj EU učinkoviteje spremlja spoštovanje človekovih pravic invalidnih oseb v tretjih državah ter naj o ključnih ugotovitvah poroča do leta 2009–2010;

109. vztraja, da morajo biti vsi instrumenti, dokumenti in poročila s področja človekovih pravic in demokracije s tretjimi državami, vključno z letnimi poročili, zastavljeni tako, da izrecno navajajo primere diskriminacije, problematiko narodnostnih manjšin, verske svobode, vključno z diskriminatornim obravnavanjem manjšinskih religij, pa tudi zaščito in promocijo pravic etničnih manjšin, pravic žensk, otrok, avtohtonih prebivalcev, invalidov, oseb z motnjami v duševnem razvoju, drugače spolno usmerjenih, pri čemer je treba po potrebi zagotoviti polno sodelovanje njihovih organizacij tako v EU kot v tretjih državah;

110. meni, da dejavne politike za promocijo človekovih pravic ne moremo omejevati zgolj na primere, ki so deležni največje pozornosti javnosti; opozarja, da do hudega kršenja pravic prihaja na obrobju javnosti, v zaprtih ustanovah za otroke, starejše in bolne ter v zaporih; poudarja, da mora Unija zagotoviti strokovni nadzor nad življenjem teh ustanov;

111. poziva Svet, naj ponovno ovrednoti postopek za popis terorističnih skupin, in poišče jasen način za to, da se skupine tudi izloči s seznama, če to zaslužijo (pri tem se upoštevajo njihov odnos, zgodovina in delovanje);

112. meni, da lahko jasna, učinkovita in usklajena skupna politika nadzora nad izvozom orožja, ki temelji na pravno zavezujočem kodeksu, igra odločilno vlogo v boju proti terorizmu, pri preprečevanju konfliktov, regionalni stabilnosti in spodbujanju spoštovanja človekovih pravic, ter poziva predsedstvo EU, Svet, Komisijo in države članice, naj še naprej podpirajo mednarodni sporazum o trgovini z orožjem;

113. obžaluje, kot je izrazil v svoji resoluciji z dne 14. februarja 2007, da Svetu in predsedstvu EU ni uspelo izpolniti obveznosti za obveščanje Parlamenta glede glavnih vidikov in splošnih odločitev na področju Skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) v zvezi z delom začasnega odbora formacije o domnevi, da je CIA uporabljala evropske države za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov;

114. poudarja, da bi morala EU v tem trenutku, ko Belorusiji ne more ponuditi polnega sodelovanja pri sosedski politiki, na vsak način poskusiti najti primerno pot, da bi preprečila nadaljnje protidemokratske dogodke in kršitve človekovih pravic v tej državi, ki je neposredna sosedja EU; zato poziva Svet in Komisijo, naj pozorno spremljata položaj v tej državi in naj povečata podporo dejavnostim civilne družbe, NVO in politične opozicije;

Programi zunanje pomoči Komisije

Evropski instrument za demokracijo in človekove pravice (EIDHR)

115. pozdravlja dejstvo, da sta Komisija in Svet na vztrajanje Parlamenta z njim soglašala, da je potreben poseben instrument financiranja (EIDHR) za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po vsem svetu;

⁽¹⁾ Sklepi Sveta z dne 12. decembra 2005, 15293/1/05 REV 1, Priloga str. 14.

Četrtek, 26. april 2007

116. pozdravlja posvetovanja o izvajanju novega instrumenta EIDHR, ki jih je Komisija izvedla z NVO in civilno družbo; poziva k popolni preglednosti o tem, na kakšne načine se porablja denar ter kako se na podlagi tega instrumenta izbirajo in ocenjujejo projekti;
117. pozdravlja sprejetje novega ukrepa v okviru EIDHR (med ad hoc ukrepi, ki jih je uvedel na podlagi tega instrumenta), ki bo omogočil nujne ukrepe za zaščito zagovornikov človekovih pravic brez razpisnega postopka; poziva Komisijo, naj ta ukrep hitro in učinkovito uporabi;
118. ugotavlja, da so sredstva instrumenta EIDHR, namenjena misijam Evropske unije za opazovanje volitev v letu 2006 znašala 23 % vseh porabljenih sredstev EIDHR (35 176 103 EUR) in da so bile misije izvedene v trinajstih državah in ozemljih, vključno z Acehom, Fidžijem in Demokratično republiko Kongo;
119. ugotavlja, da je bil velik delež (49 %) skupnih sredstev EIDHR za projekte, sklenjene v letu 2006, namenjen večjim tematskim projektom, le majhen delež (24 %) pa manjšim projektom, ki so jih izvajale delegacije Evropske skupnosti; pričakuje, da bo novi finančni instrument Komisiji omogočil financiranje tistih NVO, ki imajo ključno vlogo pri spodbujanju človekovih pravic in demokracije v svoji državi, vendar jih tamkajšnje oblasti pravno ne priznavajo;
120. ostaja zaskrbljen, saj je treba zmanjšati upravno obremenitev organizacij civilne družbe kot prejemnikov sredstev, prožnost pri črpanju sredstev pa je treba povečati tako, da bo omogočena ponovna dodelitev, manjši zneski za osnovne organizacije in sredstva za neregistrirane NVO;
121. priporoča, naj Komisija oblikuje jasne smernice, da bodo potencialni prejemniki sredstev razumeli cilje in merila za dodelitev;

Programi pomoči na splošno

122. pozdravlja dejstvo, da je Komisija začela vključevati vprašanja, povezana s spoštovanjem človekovih pravic, demokratičnimi načeli, pravno državo in dobrim upravljanjem, v pripravo srečanj in dokumentov pri vzpostavljanju pravne podlage za instrumente, državne strategije, nacionalne okvirne programe, področne programe, posamezne projekte in ocene; pozdravlja tudi, da imajo uradniki, ki pripravljajo projekte ali programe, smernice o vključevanju takšnih vprašanj;
123. pozdravlja, da bo Komisija (GD EuropeAid) kmalu naročila študijo o tem, kako v svoje dejavnosti vključiti številna področja upravljanja, kot so demokratizacija, spodbujanje in varovanje človekovih pravic, krepitev pravne države in upravljanja sodstva, povečevanje vpliva civilne družbe, reforma javne uprave, vključno z bojem proti korupciji, decentralizacijo in lokalnim upravljanjem; podpira delo Komisije, da bi to študijo razvila v praktično orodje za vključevanje upravljanja v razvojno sodelovanje Evropske skupnosti, ki bi bilo v pomoč upravljavcem programov v delegacijah in regionalnih uradih ter svetovalcem pri oblikovanju oziroma izvajanju programov Evropske skupnosti; pričakuje, da mu bo študija poslana, ko bo končana;
124. pozdravlja dejstvo, da Komisija za potrebe 10. Evropskega razvojnega sklada pripravlja profile upravljanja za vse države AKP; vendar poziva k večji preglednosti v procesu razvijanja profilov upravljanja, zato da bi pritegnili stvarno in učinkovito posvetovanje z vsemi zainteresiranimi stranmi, vključno s partnerji AKP in organizacijami civilne družbe; poziva Komisijo, naj v razdelek o družbenem upravljanju vključi tudi postavko o učinkovitosti vlade pri zagotavljanju osnovnih socialnih storitev vsemu prebivalstvu;
125. pozdravlja dejstvo, da je bil Instrument za razvojno in gospodarsko sodelovanje (ECDI) razdeljen na dva dela tako, da so zdaj države v razvoju ločene od industrijsko razvitih⁽¹⁾; ostaja pa zaskrbljen, da zdaj očitno ni instrumenta, ki bi zajemal preprečevanje sporov;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (UL L 378, 27.12.2006, str. 41) in Uredba Sveta (ES) št. 1934/2006 z dne 21. decembra 2006 o oblikovanju instrumenta za financiranje sodelovanja z industrializiranimi državami in ozemlji ter drugimi državami in ozemlji z visokim dohodkom (UL L 29, 3.2.2007, str. 16).

Četrtek, 26. april 2007

Izvajanje klavzul o človekovih pravicah in demokraciji v zunanjih sporazumih

126. opozarja na zgoraj navedeno resolucijo z dne 14. februarja 2006 o prihodnji politiki EU o uporabi klavzul o človekovih pravicah v vseh sporazumih EU; izraža priznanje Komisiji, ker je zastavila več ukrepov, s katerimi se bo uporaba klavzul izboljšala, kot je na primer postopna širitev odborov za človekove pravice na več tretjih držav; opozarja, da se Svet na to resolucijo ni posebej odzval, saj mu bolj ustreza izvajanje klavzule v splošnejšem zunanjepolitičnem kontekstu; pozdravlja, da se od vodij delegacij Komisije v tretjih državah kot del njihovega mandata zahteva, da človekove pravice izrecneje poudarjajo; zaskrbljen pa je zaradi nedavnega predloga Komisije, naj se Indija pri pogajanjih o prostotrgovinskem sporazumu EU-Indija izvzame iz pravila, da morajo vsi sporazumi EU vsebovati klavzulo o človekovih pravicah in demokraciji; meni, da bi bila taka poteza korak nazaj in bi bila lahko zaskrbljujoč precedenčni primer za prihodnja pogajanja o trgovinskih sporazumih; zato poziva, da Komisija in Svet sprejmeta jasno stališče o podrobnih predlogih iz zgoraj navedene resolucije z dne 14. februarja 2006; posebej poudarja, da je treba uvesti nadzorni mehanizem, redne ocene upoštevanja obvez v zvezi s človekovimi pravicami in progresiven sistem kazni za njihovo neupoštevanje, zato da bi zagotovili ustrezno izvajanje klavzule o človekovih pravicah in demokraciji, ki jo vsebujejo sporazumi med EU in tretjimi državami;

127. ugotavlja, da namerava Komisija izvesti nove ukrepe za boljše izvajanje demokratične klavzule, kot sta postopna razširitev odborov za človekove pravice na več tretjih držav ali povabilo vodjem delegacij EU, naj namenijo več pozornosti človekovim pravicam po svetu; ugotavlja tudi, da mora Komisija oblikovati strateški politični načrt s posebno zakonodajno pobudo za obsežno reformo demokratične klavzule, kakršno je nakazal Parlament, saj je to strateško vprašanje, ki zadeva splošni pristop Evropske unije k vprašanju človekovih pravic;

128. opozarja zlasti, da morata Svet in Komisija sistematično vključevati klavzulo o človekovih pravicah v vse sektorske sporazume nove generacije, kot so na primer trgovinski sporazumi, da bi promovirala, zaščitila in uresničevala človekovih pravic na ta način postali eden od ciljev teh sporazumov;

Vključevanje človekovih pravic

129. še naprej podpira Svet pri prizadevanju, da bi se človekove pravice in demokracija vključili v vse delo EU, zlasti tako, da bi se osredotočili na redno pregledovanje in izvajanje posebnega sklopa smernic EU o človekovih pravicah;

130. opozarja, da številna področja notranje politike, zlasti tiste s področja azila, priseljevanja in protiterorističnih ukrepov, pomembno vplivajo na spoštovanje človekovih pravic v tretjih državah; meni, da si bo treba bolj prizadevati, da se bodo na teh področjih spoštovale človekove pravice in mednarodno humanitarno pravo; izraža globoko zaskrbljenost zaradi velikega števila smrtnih žrtev med begunci, ki poskušajo vstopiti v države članice; poziva k oblikovanju bolj pravnih možnosti za vlaganje prošenj za azil ter države članice poziva, naj upoštevajo kršitve človekovih pravic glede na pravico oseb iz tretjih držav do pridobitve azila v državi članici; opozarja, da po sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice evropske države v nobenem primeru ne smejo vračati ljudi v države, kjer bi bili v nevarnosti, da jih bodo mučili ali z njimi kruto, nečlovečno ali ponižujoče ravnali;

131. pozdravlja delo, ki ga opravljata Svet in Komisija, da bi povečala povezanost med politiko EU o človekovih pravicah in drugimi mednarodnimi politikami; meni, da je bistveno krepiti to povezanost, če želimo doseči verodostojno evropsko politiko človekovih pravic, meni, da je nujno, da se Evropa v prihodnosti poenoti; izraža pohvalo osrednji temi Foruma EU o človekovih pravicah z naslovom „Vključevanje človekovih pravic in demokracije v politike Evropske unije“;

Četrtek, 26. april 2007

132. poziva Komisijo, naj še naprej pozorno spremlja dodeljevanje spodbud GSP+ (Splošni sistem spodbud) državam, v katerih so se pokazale velike pomanjkljivosti pri izvajanju osmih konvencij ILO o temeljnih delovnih standardih zaradi kršenja državljanskih in političnih pravic ali zaporniškega dela; poziva Komisijo, naj oblikuje merila za to, kdaj je treba spodbude zaradi kršenja človekovih pravic ukiniti;

133. brezpogojno obsoja vsako obliko zlorabe otrok, bodisi spolne narave, kot sta na primer otroška pornografija in zloraba otrok za spolni turizem, bodisi prisilno delo in vse oblike trgovine z ljudmi; ogorčen ugotavlja, da se spolno zlorabljanje otrok dejansko ne zmanjšuje, zlasti zaradi uporabe interneta; meni, da gre pri tem za huda kazniva dejanja, ki jih je treba obravnavati na sodišču in kaznovati;

134. poziva Komisijo, naj pri evropskih in lokalnih podjetjih še naprej spodbuja družbeno odgovornost; poziva Svet, naj obvesti Parlament o vsakršnih povratnih informacijah od posebnega predstavnika ZN za podjetništvo in človekove pravice, g. Johna Ruggie, v katerih bi bili pojasnjeni standardi družbene odgovornosti podjetij in odgovornosti za čezmejne korporacije in druga podjetja v zvezi s človekovimi pravicami;

135. pozdravlja sklepe Sveta za splošne zadeve z dne 13. novembra 2006 o spodbujanju enakosti spolov in integracije načela enakosti spolov pri kriznem upravljanju;

136. ugotavlja, da je postala politika priseljevanja prednostna naloga notranjepolitičnega in zunanjepolitičnega dnevnega reda Unije in da poskuša Unija v svojih besedilih povezati priseljevanje in razvoj ter zagotoviti spoštovanje temeljnih pravic priseljencev; vztraja pa, da stvarnost postavlja ta besedila na laž; je zaskrbljen ob dejstvu, da se sporazumi za ponovni sprejem nezakonitih priseljencev sklepajo s tretjimi državami, ki nimajo pravnih in institucionalnih orodij, da bi svoje državljane ustrezno sprejemale in varovale njihove pravice; poziva Svet in Komisijo, naj ga obveščata o napredku na tem področju od leta 2005, ko je bilo objavljeno prvo letno nadzorno in ocenjevalno poročilo o sodelovanju tretjih držav pri boju proti nezakonitemu priseljevanju; priporoča, naj bo Parlament že od začetka vključen, pri pogajanjih o tovrstnih sporazumih in pri njihovem sklepanju; povzema, da mora biti vsaka migracijska politika skupna politika, predvsem pa preventivne, ne kaznovalne narave;

137. ponovno poudarja pomen notranje politike EU, saj spodbuja upoštevanje mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah in potrebo po tem, da države članice izdajajo zakone, ki bodo med drugim skladni z obveznostmi, ki izhajajo iz Ženevskih konvencij, Konvencije proti mučenju, Konvencije o genocidu in Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča; pozdravlja napredek pri uporabi splošne pristojnosti v nekaterih državah članicah; spodbuja Svet, Komisijo in države članice, naj za večjo skladnost notranje in zunanje politike v razvoj skupnega evropskega območja svobode, varnosti in pravice vključijo boj proti nekaznovanju za hude mednarodne zločine;

138. poziva Komisijo, Svet in države članice, naj v razprave o človekovih pravicah in temeljnih svobodah s tretjimi državami sistematično vključijo vprašanje pregona in diskriminacije oseb zaradi njihove spolne usmerjenosti ter sprejmejo ustrezne postopne ukrepe ob podobnih primerih kršitev človekovih pravic; poleg tega jih poziva, naj sprejmejo vse potrebne pobude na mednarodni ravni za odpravo pregona zaradi spolne usmerjenosti in za dekriminacijo, kot je sprejem resolucije organov ZN na tem področju, in sklene, da bo vsako leto dne 17. maja pod njegovim pokroviteljstvom potekal mednarodni dan proti homofobiji;

Učinkovitost posredovanja Evropskega parlamenta v primerih, povezanih s človekovimi pravicami

139. pozdravlja pomembno vlogo Parlamenta na področju človekovih pravic in demokracije ter pri ohranjanju zavezanosti izboljšanju razmer na področju človekovih pravic po vsem svetu s pregledovanjem dejavnosti drugih institucij, zlasti pa z nagrado Saharova;

Četrtek, 26. april 2007

140. poziva Svet in Komisijo, naj upoštevata študijo Evropskega meduniverzitetnega centra za človekove pravice in demokratizacijo z naslovom „Preseganje aktivizma: vpliv resolucij in drugih dejavnosti Evropskega parlamenta na človekove pravice zunaj Evropske unije“, zaključeno oktobra 2006;

141. pozdravlja dejavnosti parlamentarnega Pododborja za človekove pravice, redna poročila predsedstva, Komisije in osebnega predstavnika za človekove pravice, izmenjave mnenj (zlasti s posebnimi poročevalci ZN in neodvisnimi strokovnjaki), številne predstavitve, pričevanja strokovnjakov in študije; predlaga, da bi vpliv njegovega dela lahko okrepili s sistematično povezavo z drugimi odbori, kot so Odbori za razvoj, mednarodno trgovino, državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, pravice žensk in enakost spolov ter za proračun;

142. priznava, da je parlamentarni Pododbor za človekove pravice nadaljeval z ocenjevanjem izvajanja instrumentov EU na področju človekovih pravic in demokracije s posebnim poudarkom na smernicah EU o mučenju, poudarjanjem odgovornosti Komisije in Sveta za svoja dejanja na tem področju, vzpostavitev stalnega dialoga z mednarodnimi institucijami za vprašanja človekovih pravic, zagotavljanjem platforme strokovnega znanja in hkrati prispevka k človekovim pravicam in demokraciji kot odgovora na poročila Odbora za zunanje zadeve, pripravo iniciativnih poročil o posebnih instrumentih za človekove pravice, vključevanjem vprašanja človekovih pravic v delovanje različnih organov Parlamenta (odborov in delegacij), organiziranjem in pripravo postopka za nagrado Saharova in zagotavljanjem podlage za trajen dialog s predstavniki civilne družbe;

143. poudarja pomen okrepljenega sodelovanja z nacionalnimi parlamenti za uskladitev spremljanja politike o človekovih pravicah, meni, da bi moral Pododbor za človekove pravice vzpostavljati komunikacijo in organizirati srečanja z ustreznimi odbori nacionalnih parlamentov držav članic EU in tretjih držav;

144. poziva h konstruktivnejši vlogi Pododborja za človekove pravice pri razvijanju skladnih in preglednih meril za izbor nujnih tem, da se zagotovi pravočasno posredovanje Parlamenta in da bo to imelo največji učinek; predlaga, da se čas za razpravo in glasovanje za nujne resolucije prilagodi tako, da bo lahko sodeloval tudi Svet;

145. priporoča celovito izvajanje smernic za parlamentarne delegacije na obisku v tretjih državah;

146. priporoča, da se resolucije in drugi ključni dokumenti, povezani z vprašanjem človekovih pravic, prevedejo v jezik, ki ga govorijo v ciljni državi;

147. pozdravlja dejavno vlogo Pododborja za človekove pravice, Odbora za zunanje zadeve, Odbora za razvoj in predsednika Parlamenta v boju proti krivicam po svetu, zlasti s podeljevanjem nagrade Saharova; meni, da bi ji moral Parlament izkazati več kot le trenutno pozornost in da bi moral v večji meri izpolniti pričakovanja, na primer s sistematičnimi stiki z nekdanjimi nagrajenci in trajnostno podporo; poleg tega meni, da bi moral Evropski parlament pospešiti oblikovanje mreže prejemnikov nagrade Saharova z rednimi srečanji v Evropskem parlamentu, ki jim bodo omogočila, da se bodo vključili v dejavnosti Parlamenta na področju človekovih pravic; močno obžaluje odziv burmanskih in kubanskih oblasti na poziv Parlamenta, naj privolijo, da v državi pošlje delegacijo, ki bo obiskala nekdanje prejemnike nagrade Saharova;

148. prosi Pododbor za človekove pravice, naj okrepi prepoznavnost javnih predstavitev tako, da bo povečal navzočnost poslancev in medijsko prepoznavnost; poziva ga, naj si še naprej prizadeva pritegniti pomembne strokovnjake in glavne akterje in naj poskusi razširiti povabila na predstavnike tretjih držav in vodje misij EU; poziva ga, naj pripravi operativne sklepe z vseh svojih sej in iz izmenjav mnenj, da bi lahko nadalje uresničeval zaveze in dobljene informacije ter opredeljene politične rešitve;

Četrtek, 26. april 2007

149. pozdravlja resolucije Parlamenta, v katerih poziva k zaprtju zapora v Guantanamskem zalivu, ter njegov prispevek k širjenju prepoznavnosti tega zapora in z njim povezanih vprašanj človekovih pravic; poziva Svet in Komisijo, naj od vlade ZDA zahtevata, da najdejo način, s katerim bodo pospešile obsodbo ali izpust zapornikov v skladu z mednarodnim pravom; pozdravlja dejstvo, da je maja 2006 Albanija postala prva država, ki je sprejela pet Kitajcev uigurskega porekla iz Guantanamo, vendar tudi obžaluje, da se trinajst Kitajcev uigurskega porekla, izpuščenih iz zapora, še vedno nahaja v Guantanamskem zalivu, saj je vlada Združenih držav pravilno ugotovila, da se zaradi strahu mučenja ne morejo vrniti na Kitajsko; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj sodelujejo z Združenimi državami, da se omogoči naselitev teh izpuščenih zapornikov, za katere so Združene države ugotovile, da njih ali njihovih zaveznikov ne ogrožajo, vendar se zaradi strahu mučenja ne morejo vrniti v matično državo; izraža zaskrbljenost, ker že sam obstoj zapora v Guantanamskem zalivu še vedno kaže negativno sliko o tem, kako se izvaja boj proti terorizmu;

150. meni, da bi učinkovitost parlamentarnega dela na področju človekovih pravic in demokracije lahko okrepili z določitvijo prednostnih nalog za ukrepanje, zlasti z osredotočenjem na vprašanja, kjer je mogoče doseči široko politično soglasje; meni, da bi moral Pododbor za človekove pravice oblikovati manjše delovne skupine, ki bi sledile posameznim smernicam o človekovih pravicah; meni, da bi bilo treba formalna pooblastila bolje uporabiti za spodbujanje človekovih pravic, kar velja zlasti za proračunska pooblastila in pravico, da da privolitev;

151. opozarja na svojo resolucijo z dne 18. januarja 2007 o vključevanju načela enakosti med spoloma v delo odborov⁽¹⁾; poziva svoje odbore, naj pri svojem delu po svojih najboljših močeh (tudi pri sestavi delegacij in povabljenih govornikov) spoštujejo ravnovesje med spoloma in izvajajo akcijske načrte za enakost med spoloma, ki jih predložijo poslanci, imenovani znotraj posameznih odborov za vključevanje načela enakosti med spoloma;

152. predlaga, da bi bila lahko različna politična področja znotraj Evropskega parlamenta bolje povezana preko dela odborov, pristojnih za človekove pravice, proračun in mednarodno trgovino, in sicer tako, da bi bila proračunska in trgovinska vprašanja bolje vključena v opredelitev vprašanja človekovih pravic, s čimer bi bilo človekove pravice lažje uresničiti in uskladiti s formalnimi pooblastili Evropskega parlamenta;

153. poziva Svet, naj sistematično vabi poslance na pripravljalne seje in seje za poročanje o opravljenem delu, na primer seje z NVO, v zvezi z dialogom s tretjimi državami o človekovih pravicah kakor tudi na zasedanja pododborov evropske sosedске politike za človekove pravice;

154. meni, da je tesno sodelovanje z Združenimi narodi, zlasti z UNHCR, ter predstavniki in organi Sveta Evrope prednostna naloga; meni, da je prav tako pomembno vzpostaviti tesnejše delovne odnose s parlamentarno skupščino AKP, Evro-sredozemsko (EMPA) parlamentarno skupščino Evro-latinskoameriško (EUROLAT) parlamentarno skupščino, ter tako zagotoviti izmenjavo strokovnega znanja in večjo usklajenost delovanja na področju človekovih pravic in demokracije;

155. izraža priznanje delu začasnega odbora v zvezi z domnevo, da je Cia uporabljala evropske države za prevoz in nezakonito pridržanje zapornikov, ter njegovemu poročilu, sprejetemu dne 14. februarja 2007⁽²⁾; pozdravlja prizadevanje, da bi zbrali informacije, preučili navedbe in dognali dejstva v zvezi s tem in razširili ozaveščenost, da so pri izrednih izročitvah in uporabi držav EU za prevoz žrtev s civilnimi letali kršene človekove pravice in mednarodno pravo; je seznanjen s kritikami kakor tudi priporočili, naslovljenimi Svetu, generalnemu sekretarju/visokemu predstavniku Sveta in državam članicam; ugotavlja vlogo, ki jo imajo njegovi pristojni odbori pri zagotavljanju ustreznega političnega odgovora na omenjeno poročilo; poziva EU in države članice, naj si vseh ravneh skupaj prizadevajo za obsodbo izrednih izročitev sedaj in v prihodnosti;

156. pozdravlja resolucijo o položaju človekovih pravic Dalitov v Indiji⁽³⁾, sprejeto dne 1. februarja 2007;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0010.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0032.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0016.

Četrtek, 26. april 2007

Sredstva, namenjena delu v zvezi s človekovimi pravicami

157. pozdravlja dejstvo, da Komisija zdaj daje večjo veljavo človekovim pravicam pri mandatu vodij delegacij Komisije v tretjih državah;

158. pozdravlja dejstvo, da so bile v procesu za podaljšanje mandata posebnim predstavnikom EU navedene tudi človekove pravice;

159. priporoča, da bi bili vsem posebnim predstavnikom, ki jih imenuje Svet, dodeljeni dodatni človeški viri na področju človekovih pravic;

*
* *

160. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic in držav kandidatk, Združenim narodom, Svetu Evrope, organizaciji OVSE, vladam držav in ozemelj, navedenih v tej resoluciji, in uradom glavnih NVO za človekove pravice s sedežem v EU.

P6_TA(2007)0166

Moratorij za smrtno kazen**Resolucija Evropskega parlamenta z dne 26. aprila 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. februarja 2007 o pobudi za vsesplošni moratorij za smrtno kazen ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju smernic za politiko EU do tretjih držav v zvezi s smrtno kaznijo z dne 29. junija 1998,
 - ob upoštevanju končne izjave Tretjega svetovnega kongresa proti smrtni kazni, ki je potekal v Parizu med 1. in 3. februarjem 2007,
 - ob upoštevanju izjave o odpravi smrtno kazni, ki jo je predsedstvo EU posredovalo generalni skupščini ZN dne 19. decembra 2006 in jo je sprva podpisalo 85 držav v vseh geografskih skupinah,
 - ob upoštevanju izjave, ki jo je v imenu Evropske unije prebralo predsedstvo EU na četrti seji Sveta ZN za človekove pravice dne 29. marca 2007,
 - ob upoštevanju podpore javnosti moratoriju, ki jo je izrazil generalni sekretar ZN ob svojem nedavnem obisku v Rimu,
 - ob upoštevanju člena 103(2) svojega Poslovnika,
- A. ker je poziv k vsesplošnem moratoriju za smrtno kazen strateški premik k odpravi smrtno kazni v vseh državah,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P6_TA(2007)0018.